

M'agrada que el Papa ens visiti

Dm, 19/10/2010 per Eduard Ibáñez

[Apunts eticopolitics](#)

Recupero els meus comentaris en aquest bloc (després d'un parèntesi de cinc mesos) per expressar la meva satisfacció per la pròxima visita de Benet XVI a Barcelona.

Com que aquesta visita m'alegra, he fet un petit donatiu al bisbat i tinc intenció de participar en la cerimònia de la Sagrada Família.

Crec que són múltiples les raons que fan d'aquesta visita un fet positiu per a l'Església, per a Barcelona i per a Catalunya, fins i tot abans que arribi el Papa.

Jo que crec que, sincerament, aquesta visita és bona per l'Església catalana, atès que promou (ja és així hores d'ara) una revisió sobre la situació d'aquesta Església i de la fe a casa nostra. I és també una bona oportunitat per animar i enfortir la fe dels cristians, per reforçar la nostra eclesialitat (crec que això ja s'està donant), per donar una major visibilitat social a la nostra tasca i a la nostra fe i, en fi, per ajudar-nos a una presència pública més evangelitzadora en la nostra societat. I, no menys important, les reflexions que ens adreça Benet XVI en aquest sentit poden ser també de gran interès tant per a nosaltres com per a tota la societat, com crec que ho són tots els seus escrits i discursos. Com també la visita pot ajudar al Papa i als seus col·laboradors a conèixer millor la realitat de l'Església a Catalunya.

Molts catòlics catalans se senten incòmodes davant les característiques dels viatges Papals, en el marc d'una institució que consideren poc compatible amb l'Evangelí o amb el que creuen que hauria de ser l'Església. Jo respecto aquestes posicions i potser tinguin raó en moltes de les crítiques. Des d'aquest punt de vista, la visita és també positiva, ja que promou un debat positiu sobre la manera com s'ha d'exercir el ministeri del Bisbe de Roma (quelcom sempre subjecte a reforma) i també, per què no, per revisar la nostra catolicitat. No obstant, sovint penso que algunes d'aquestes posicions crítiques poden caure en el risc de reclamar una austeritat i discreció que equivaldrien a la irrellevància social del cristianisme, cosa que evidentment em sembla indesitjable. (Pel que fa al cost de la visita, em sembla un debat poc interessant. Tot acte de masses, com tants n'hi ha, genera necessàriament despeses importants als organitzadors, a les autoritats i als mitjans de comunicació que l'han de cobrir).

En qualsevol cas, sigui quina sigui la forma d'exercici del Papat, em sembla sàvia i necessària l'existència d'un cap visible de l'Església amb autoritat suficient per mostrar i vetllar per la seva unitat en la Fe en Jesucrist, com brillantment ens ha explicat en aquest diari el teòleg Salvador Pié, en una entrevista que recomano vivament.

Per altra banda, des d'un punt de vista social i polític, els debats que aquesta visita ja ha promogut, més enllà de les raons d'uns i d'altres (i més enllà dels insults i la gratuïta manca de respecte a un important líder religiós per part d'uns pocs) em semblen també interessants, no tant pels mateixos arguments en si, sinó perquè reflecteixen quines són actualment les diferents posicions davant del fet religiós i davant del catolicisme presents en la nostra societat, a més de contribuir a

clarificar el rol social de la religió.

Finalment, és evident que aquesta visita és una oportunitat, que cal agrair al Sant Pare, per a una major visibilitat mundial de Barcelona i de Catalunya com a país, quelcom sempre positiu des de molts punts de vista.